

Johann Nicolaus Quistorp

Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis. Johannes Nicolaus Quistorpius Theol. Doct. ... Ad Sacrum Exequiale Manibus Sanctis Viri ... Dn. Johannis Krücken, Ecclesiastae templi Jacobaei Vigilantissimi ... Hodierno Die a Vidua Moestissima adornatum, Omnes omnium Ordinum cives Academicos ... invitat

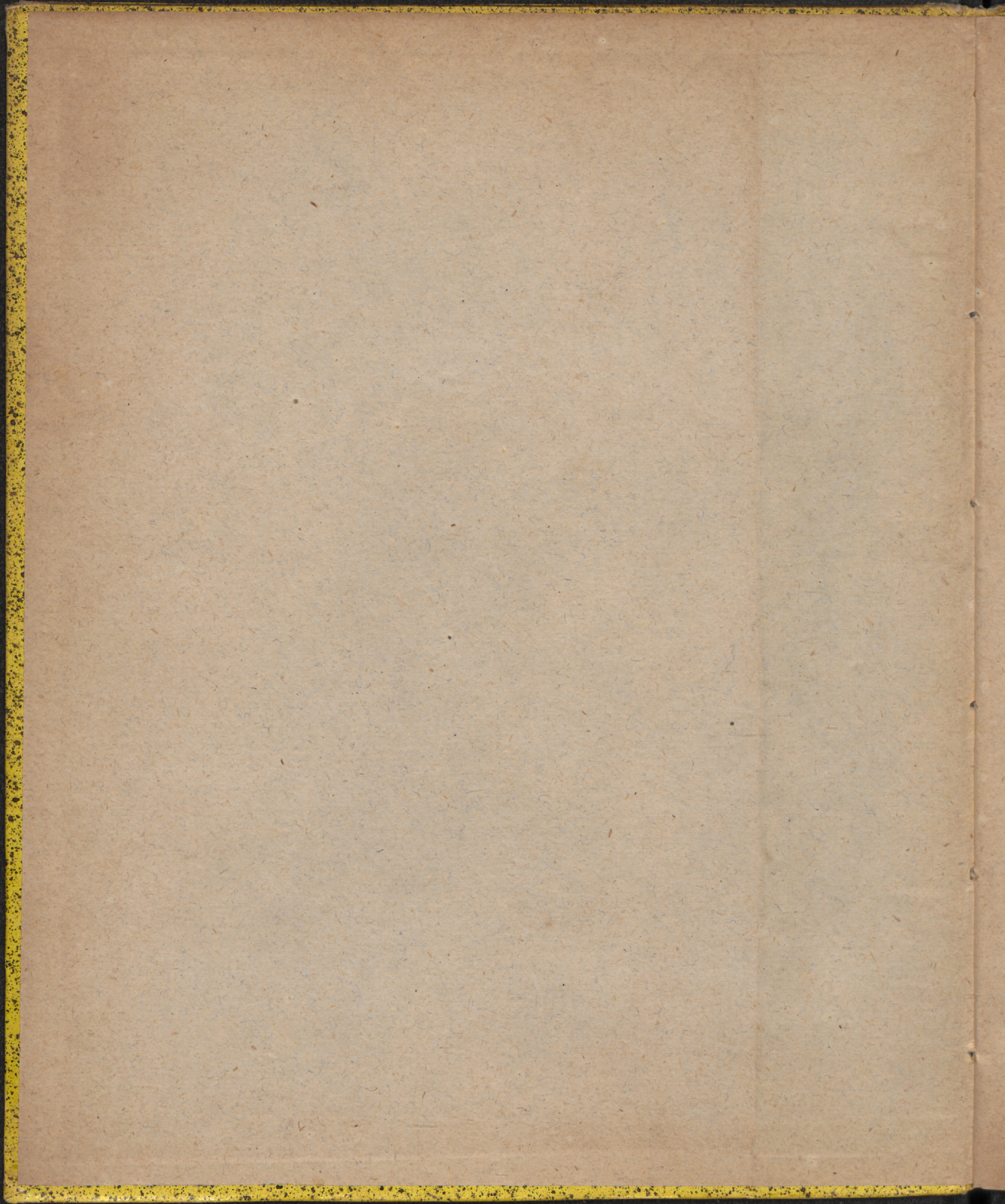
Rostochii: Wepplingius, [1694]

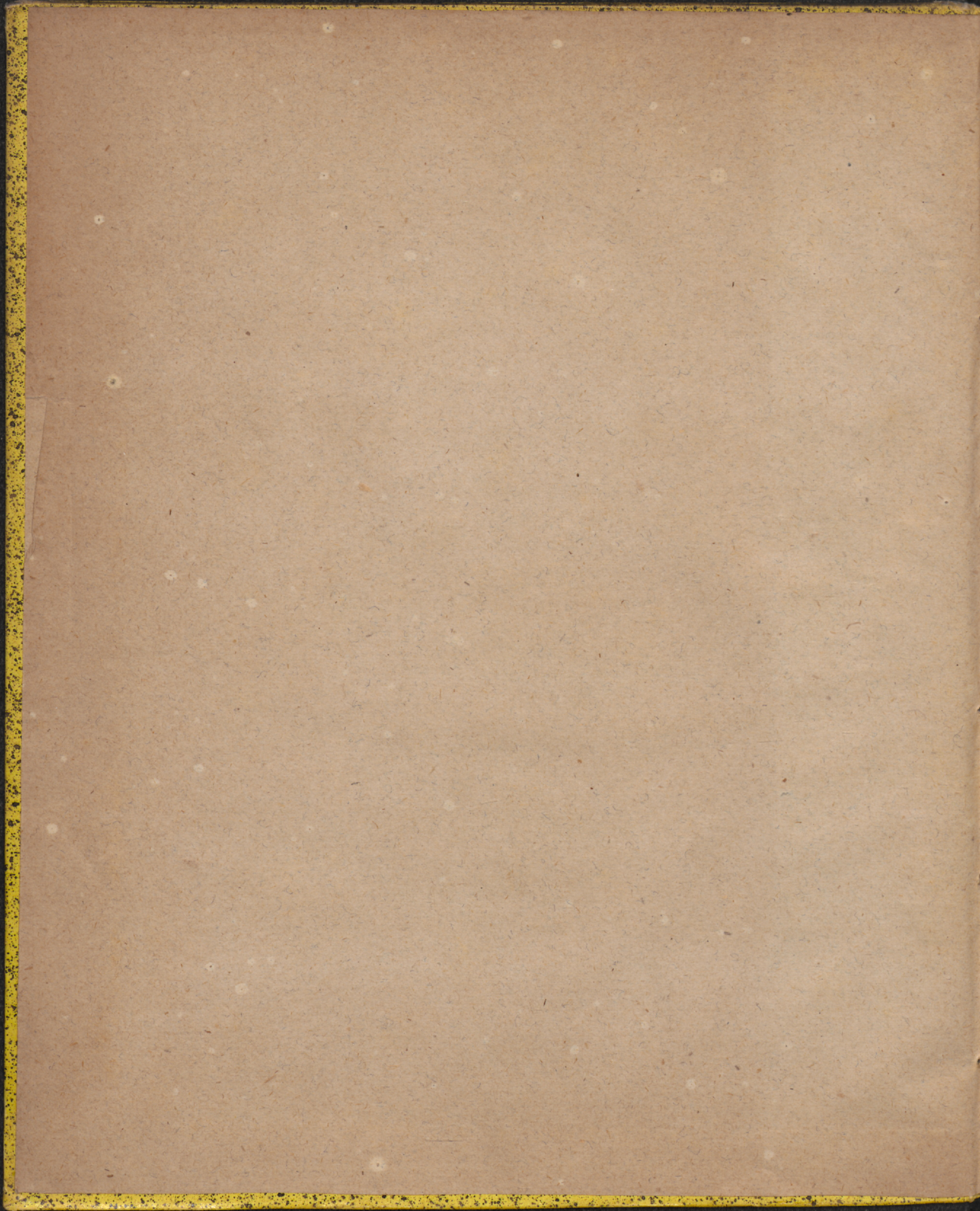
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771911009>

Druck Freier Zugang

Qvistorp, J. N.
in
J. Krücken.
Rostock, 1694.

53.

52

PROGRAMMA

QVO

RECTOR

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS.

JOHANNES NICO-
LAUS QVISTORPIUS

Mag. Doct. ejusdemq; P. P. acad Div.

Nicolai Pastor,

SACRUM EXEQVIALE

MANIBUS SANCTIS

VIRI

Mag. REVERENDI ET CLARISSIMI

DN. JOHANNIS
KRÜCKEN,

Ecclesiastæ templi Jacobæi Vigilantissimi,

fidelissimiqve.

HODIERNO DIE

à

Viduâ Mœstissima adornatum,

Omnes omnium Ordinum ciues Academicos officiose,

Et amanter invitat.

Rostochiæ Typis IOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

24.

Uantis abs omnibus veri Dei cultoribus,
& Christianæ Religionis strenuis adsecta-
toribus, fideles Verbi Divini Præcones
decorandi sint honoribus, verbis haud
obscuris indicat Spiritus Dei, per Aposto-
lum in tertium usque Cœlum raptum: *Ro-*
gamus, inquit, & obtestamur vos Fratres, ut
agnoscatis fidellem operam Ministrorum Ver-
bi, qui labores sæu graves sustinent in vobis
ad justitiam erudiendis, ut eos reverenter ha-

beatu, Stantò diligatis ardentius, quanto majus officium subeunt, & ad-
ministrant salutis animarum vestrarum Curatores, quasi rationem pro
eisdem reddituri. Gravissimæ huic Apostoli exhortationi, locum
ut relinquamus in animis nostris, præter scripturam claris & di-
sertis verbis docentem, Presbyteros officio suo rectè fungentes,
inque verbo & Doctrinâ strenuè laborantes, duplici honore di-
gnos esse habendos; Exemplo suo nobis præeunt atq; prælucent,
& *Galata, qui Paulum sicut Angelum Domini, Legatum Cœlitus*
missum, promptissimis animis exceperunt: Et Thessalonicenses,
qui prædicationem verbi susceperunt à Paulo, non ut verbum ab
hominibus profectum, sed sicut verè est, verbum ipsius Dei de
Cœlo nobiscum loquentis: Et Antiocheni, qui Virum illum pium
ac probum Barnabam, Spiritu Sancto, & vera ac vivâ in Christum fi-
de plenum; item Paulum, cum singulari gaudio susceperunt, do-
ctrinam ipsorum tantâ cum promptitudine amplexantes, ut ex
incredibili numero ad fidem conversorum, Antiochiæ primùm
Christiani sint cognominati: Et Carthagenenses, qui Victore teste,
Eugenium Episcopum suum tanto favore, & amore prosecuti sunt,
ut & singuli, modo fieri potuisset, animam pro salute ipsius ex-
posuissent: Et femina Romana, quæ maritorum suorum svasu
preciosissimo amictu induta, atque exornata, pro Liberio Episco-
po suo in exilium ejecto, apud Constantinum Imperatorem inter-
cesserunt, & ejusdem restitutionem impetrarunt. Si vero nos
præsens, in quo nunc vivimus seculum, consideramus, cum Chri-
sto verè quæramus, Novem illi ubi? Quot quæsb debitam Sacer-
dotibus, animarum suarum Curatoribus, Legatis Dei, Ministris
Christi

Christi, reverentiam & honorem exhibent, quot ipsos, ut veros voluntatis Divinae praecones, ὡς θεῶν συνεργούς, ὑποηρέτας χριστοῦ, ἢ οἰκονόμους μυστηρίων θεῶν sinceriter amant, sapienter aestimant? quin potius ex adverso cernimus plerosque ipsorum sannis excipi, ludibrio exponi, obrectationibus, & calumniis dehonestari, variè divexari; & modo Calvitiem, modo Comam, modo Capillamentum, modo stolam Pastoralem, imo simplicitatem, si non alia, falsè ipsis objici, ac tantum non pro communi fabulâ populi in placulis popinis, tonstrinis, foris, vicis & cellis haberi. Quem Ministrorum Verbi Divini contemptum justo zelo vindicaturus est suo tempore Dominus; modo iidem opus faciant Evangelistæ, & semetipsos exemplum praebeant bonorum operum in doctrinâ, & vitæ integritate; ἀνεπίληπτοι, ἀνεγκλητοι, ἀμαχοι, καὶ ἐρήνικοι μετ' ὁππαικίας καὶ περσότητος, ἀνευ ὀργυλισμοῦ, πικροχολίας, αὐθαδείας, ἀισχροκαρδίας, παλιονεξίας, καὶ φιλαργυρίας: Quæ certè vitia, quantum impedimentum, ac remoram fructificationi verbi objiciant, quantum deniq; efficiant, ut doctrina ac nomen Domini blasphemetur, surdus & luscus sit oportet, qui hæc non audit, & animadvertit. Docendi Autoritas perditur, quando vox opere non adjuvatur. Qui rectè docent, & impiè vivunt, illi quod sincera doctrinâ ædificant, malis moribus iterum destruunt; cælum ædificant voce, vitâ verò infernum, linguam Deo, animam consecrant Diabolo, similes sunt fabris lignariis, qui in extructione Arcæ Noacho auxiliares operas præstiterunt, parantes aliis arcam, in quâ à diluvio fuere liberati, ipsi in diluvio perierunt. Optimè *Hilarius* inquit: optimum est exemplo potius docere, quàm dictis. Et eleganter *Lactantius*: Homines malunt exempla, quàm verba, quia loqui facile est, præstare autem difficile, utinamque tam multi benefacerent, quàm multi loquuntur benè? *Chrysostomum* & sic differentem legimus: Qui bene sederit super Cathedram, honorem accipit Cathedrae, qui malè sederit, injuriam facit Cathedrae: ideoque malus sacerdos de sacerdotio suo crimen acquirit, non dignitatem, in judicio enim tuo sedes, siquidem bene vixeris, & benè docueris, populum instruis: Si bene docueris, & male vixeris,

cui solius condemnator eris. Nam bene vivendo, & bene do-
 cendo populum instruis, quomodo vivere debeat, bene autem
 docendo, & male vivendo, Deum instruis, quomodo te debeat
 condemnare. Insolens est inquit *Nazian: in carmine*. Videre aber-
 rantem viæ ducem, & Medicum aliorum ipsum ulceribus sca-
 tentem. Monstrolares est, dicit *Bernhardus*: gradus summus &
 animus infimus, sedes prima & vita ima, lingua magniloqua, &
 manus otiosa, sermo multus & fructus nullus, vultus gravis,
 actus levis. Qui jam hinc rectam vitæ & officii viam insistent, se-
 que Deo, & veris ipsius cultoribus per omnia probabiles reddunt;
 illi cum primis laudandi, & omnium bonorum hominum, qui-
 bus salus est curæ & cordi, amore digni sunt habendi. Talis
 per omnem vitæ suæ cursum apud & internos confectum, fuit,
 si quisquam alius, certè *Vir Reverendâ dignitate, Religiosa pie-
 tate, & insuata humanitate* Clarissimus Dominus JOHANNES
 RUCER Templi Jacob Diaconus olim fidelissimus, Affinis atq;
 in R. Ministerio Collega Aestimatus. Typus hic fuit Fidelium,
 ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστι: Ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης,
 ἐν ᾧ δὲ ἅλας οὐκ ἦν. Caterum ut pro more & consuetudine lau-
 dabili, paucis vitæ ipsius perstringamus stadium. In lucem hanc
 editus est *Hamburgi* Libera Imperii Civitate hodie decantatissi-
 mâ. Anno post natum Christum M. DC. LII. Parentibus opti-
 mis. Patre quidem *Spectatae Integritatis Viro* DN. JOHANNES
 RUCER. Cive hic primario, Fratris nostri BERNHARDI QUI-
 STORPII, *Socero dignissimo*, qui ultimum fere punctum annorum
 illorum, quos Moyses Propheta hominibus constituit, egressus,
 vitæ satur in timore Domini bonam militans militiam superioris
 anni Octob: mens. die undecimo, vitæ caducæ carceres relin-
 quens, in cœlestem Patriam placidè migravit, *Matre* MARIA von
 ZERNI *feminâ maximè pia, & honestissimâ*. Avum Paternum ha-
 buit DN. PETRUM RUCER, Mercimoniorum in primis Lana-
 rum in Pomerania Magistrum longo rerum usu pollentissimum.
Aviam v. matronam honestissimam SARAM von Deesen. *Avum ma-
 ternum* agnovit Virum Spectatissimum IOHANNEM von ZERNI
 Civem apud Hamburgenses primarium. *Aviam* ELISABETHAM
 Solimans, *fœminam lectissimam*. Ex tam honestis & præclaris
 parentibus

parentibus *piè defunctis* noster prognatus. Successit mox ex
 regeneratione felicitas, per cujus lavacrum, coelis inscripto no-
 mine, in Corpus Christi transivit, societatemq; Ecclesiæ, quam
 credimus, & profiteamur unius, sanctæ, Catholicæ, atq; inde pre-
 tiosissimo AGNI, quem adorant Angeli, sanguine purgatus divi-
 nioris illius regenerationis ex aqua & Spiritu fructus percepit in-
 effabiles. Ingenii felicitate & bonitate ad optima quæq; præ-
 fertim ad Studia propensus, à Parentibus suis optimorum
 Præceptorum institutioni privatim, & in Scholis trivialibus
 tum hic Rostochii, tum Stralsundii fuit commissus,
 sub quibus usque adeo profecit, ut jactis primis bonarum
 artium, & literarum fundamentis ad scholas Regias s. Academi-
 as, Consilio & svasu suorum ad benè ceptorum studiorum con-
 tinuationem se conferret. Missus primò ad Academiam
Wittenbergensem celeberrimam, & B. Lutheri Scholam Anno
 1672. Abs Acutissimo quondam Theologo Dn. D. Meisnero
 Profess. Theologo Ordini. &c. hospitio, & informatione exceptus
 est, quo Præfide & in Theologicis sub abitu solenniter disputavit.
 Tenuit autem, & aluit ipsum hæc Academia Orthodoxa biennium
 cum dimidio, donec à Parentibus revocaretur, qui sedem rerum ac
 fortunaram suarum jam hic Rostochii fixerant. Redux nobis fa-
 ctus penitus se addicere cœpit divinarum literarum, & sacræ
 Religionis studiis, quod Parentum, & suo consilio, his se du-
 dum consecrasset. E Theologiæ Professoribus regiam ad san-
 cta penetralia viam publicè illi commonstrabant *Maxime Reve-*
rendi & Excellentissimi p. m. viri de Academia & Ecclesiâ no-
 stra optimè meriti *Henricus Müllerus*, & *Michael Cobabus*, privatim
 Eundem confirmabat Celeberrimus AUGUSTUS VARENIUS,
 Orthodoxæ Religionis propugnator, & Philologus incomparabilis,
 Præceptor quondam & noster fidelissimus; quo Doctore per
 integrum biennium *Collegium universale Theologicum, Biblicum, Systhe-*
maticum, Positivum & Elencticum, Historicum denique Ec-
clesiasticum, incomparabili ardore animi continuavit, & felici-
 ter intra biennium abso lvit. Eodemque Venerando Præside Ao.
 1674. publicè in Cap. XII. & XIII. *Deuteronomi*. Disputationem
 habuit. Hinc in Academiam Regiam *Hajniensem* Danorum se

contulit, ibidemque tempus per aliquot annos non ignavo con-
trivit otio, sed Professores in iis docentes sedulo & attentè au-
diendo, eoque progressus est, ut non tantum in intimiorem
familiaritatem Eorundem, inprimis vero *Facundissimi Theolog.*
LASSENI, perveniret, sed hujus etiam consilio, in concionibus ad
populum habendis sese diligenter exerceret. Peractâ autem &
hâc peregrinatione Rostochium nostrum reversus est, homiliis
& hic adeo inclaruit, ut, quum ad vacantem in *Ecclesia Edia Ja-*
cobæ Diaconi functionem successor exquiretetur, *Amplissimi*
Senatus Rostochiensis judicio Dn. JOHANNES KRÜCK, dignus
visus fuerit, qui inter Candidatos publicè de suggestu audiendos,
delectosque censeretur & sermone in *Templo Jacobæo* habito
audiretur. Quibus peractis ex singulari Dei providentiâ ad Dia-
conatum vacantem d. 5. Augusti Ann. 1684. legitimè vocatus,
Examine usitato approbatus, ab *Illustrissimis Ducibus Megapo-*
litanis, Dominis nostris longè Clementissimis, confirmatus. Ordina-
tus, pro more solenniter mox introductus est. Quam functionem
suam optimo successu fideliter obiit, & administravit. Con-
ciones suas, & scripturarum interpretationes non ex vanis ce-
rebri sui commentis, non ex fordidis Scholasticorum lacunis, non
ex ineptis quorundam Philosophorum tricis deprompsit; sed ex
limpidissimis *Israelis* fontibus hausit. Dexter certè fuit in docen-
do, apertus in monendo, in moribus gravis, integer in vita,
in Religionis puritate propagandâ sedulus, in omnibus officii
partibus obeundis perquam diligens & industrius. Norunt hoc
omnes, qui KRÜCKIUM noverunt, præsertim illi, quos assiduos
habuit auditores, qui tam brevi tempore Pastorem hunc suum
sibi ereptum animatus dolent. Illud addam, ab uxoriâ con-
junctione, quâ *Gregorius VII.* torrium ille Acherons Sacerdotibus
interdixit Dn. KRÜCKIUM non abhorruisse: junxit enim sibi
matrimonio *Fœminam Nobilissimam An. 1685. d. 19. Maij, tunc Vir-*
ginem virtutum & sexus sui convenientium ornamentis plane egre-
giam CATHARINAM MARGARETAM, Viri Nobilissimi Amplis-
simi, Consultissimi Domini PETRI EGGERDES, Consulis Rosto-
chi quondam *fulgidissimi* Filiam patu maximam. Neq; divina
be-

benedictione destitutum fuit auspiciatissimum hocce Conjugium,
ex illo enim duorum Filiorum PETRI JOHANNIS, & GOTHO-
FREDI, ac unius filiae CATHARINÆ MARGARETHÆ Pater est
factus, omnes superstites in orbitate constituti calidissimis lachry-
mis, cum Matre foeminā pientissima Parentis desilent obitum,
Morbum fatalem enumerabit *Vir Nobilissimus Experientissimus,*
Excellentissimusq; Dn. JOHANNES ERNESTUS SCHAPERUS-
Med.D.&P.P.famigeratissimus, Fautor atq; Collega noster honora-
tissimus, ita v. ille: *Anni currentis vigesimus tertius Januarii agebatur,*
cum ad Beatum nostrum accersitus, ex adsantis mellitissima ejus Conjugis
jam eheu! maximè contristate vidua ore intelligerem, Eum Per aliquot dies
de artuum ac totius corporis spontaneis lassitudinibus conquestum fuisse, cum
recurrente saepius sat magnā Phlogosi, qua tandem vigesimo ejusq; primo
mensis die in aëstum intensum ferèque continuū degeneraverit. Hac
irruentia tamen mala non obsistere, quin officio suo fungendi ardore indicia
debuis habitā insimul Concione, sacra administraret, sed quantā
corporis lassitudine describi id satū non poterat. Non interruptā hinc
serie irruentia mala viresque desicere, tandem persensiscens eger, ut abi-
geret, ex meo consilio remedia quærebat, quæ licet promptè assumerentur,
sub ingressu tam. n. meo observata statim collapsa facies, nasus acuminatus,
oculorum orbitæ profundiores, partes que corporis exteriores ferè frigi-
da cum comitantibus sudoribus algidis & singulū frequentī exiguam res-
tituendi relinquebant spem, & febris petechialis suspicionem suppedita-
bant, quæ maculis atro—purpureis etiam confirmabatur. Nihilominus
his indicatiō occurrēbatur alexipharmacis, & iis, quæ pro ratione circum-
stantiarū requirebantur, quæq; virium spirituumq; defectum resarcire va-
lebant, à quibus ritè assumptis initio quidem adsantibus meliorem fact-
em induere videbatur morbus, ut ipse etiam eger è morte ereptum se ju-
dicaret; funestas tamen febris petechialis blanditas esse semper per sua-
sus, probè confirmabar, cum pulsus saepius mutatus, urine suspectæ ali-
aque cum imminentibus convulsionibus corporis funesta symptomata satū
docerent, de ipso esse absum. id quod etiam mox insequetur, cum 27. Ja-
nuarii omnibus viribus exhaustis succumbere cogeretur, & inter adsantium
preces & lacrymas placidè exsperetur, maximum sui tristissima & lacry-
mis ferè diffusivè vidua liberèque tristissima relinquens desiderium.

Tu

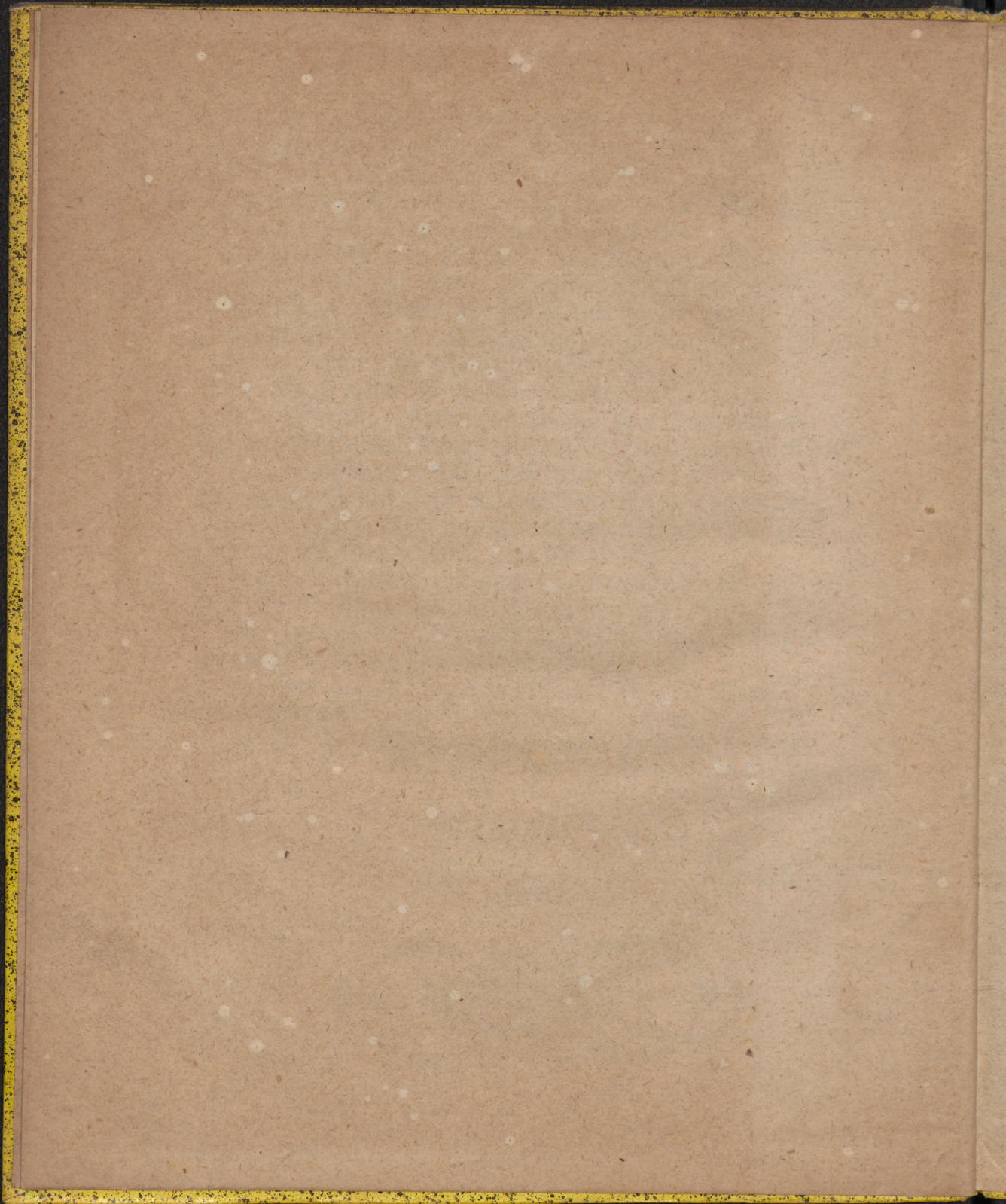
Tu E: qui orphanorum & viduarum
judexes, tuo hos fove patrocinio
Tu benigne, terreni quem amiserunt,
Patris & defensoris supple vicem:

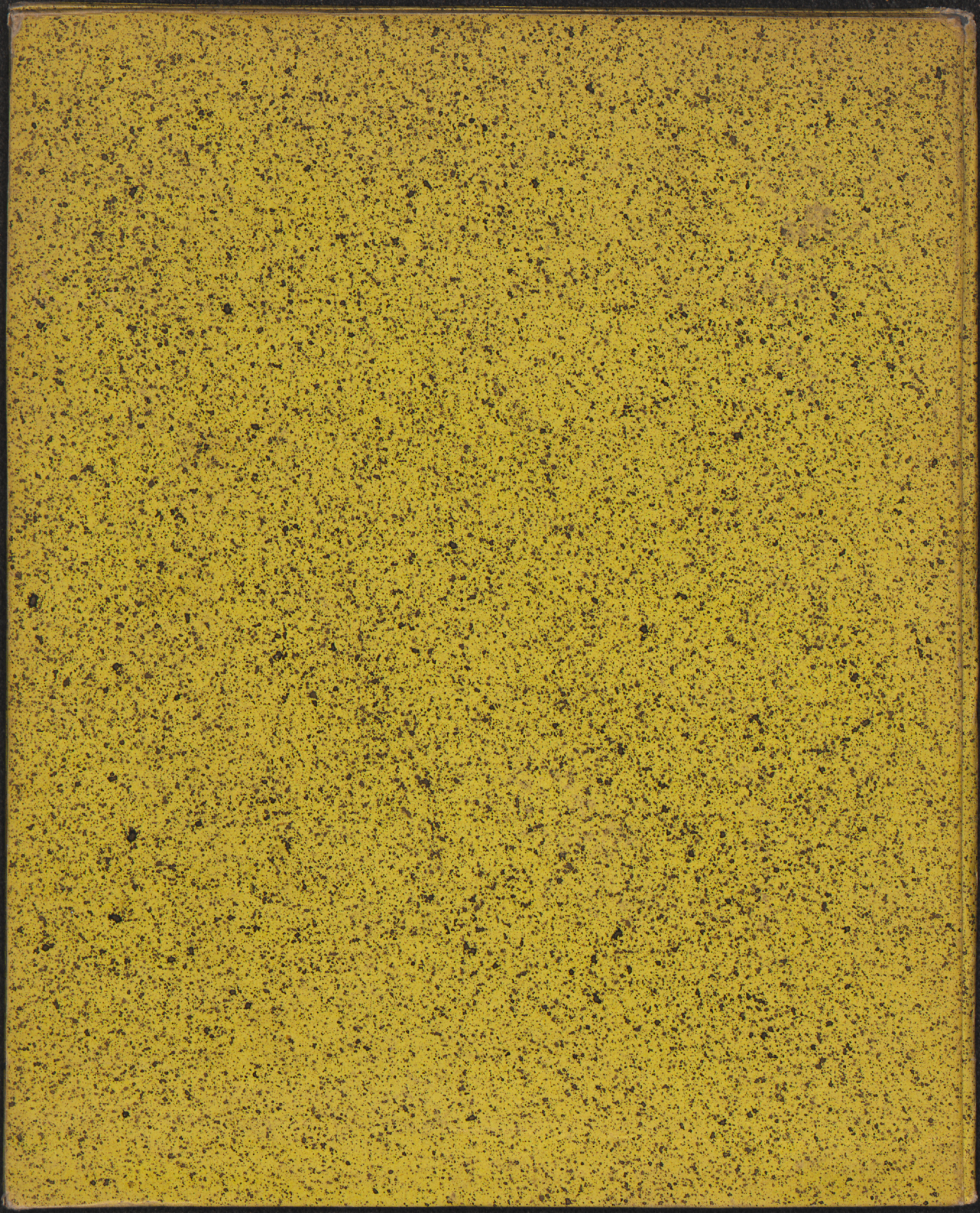
Cognovistis jam, Cives Academici optimi, quale funus hodiè de-
ducturi simus. Ite E. viro optime merito, & infucato exequias:
Ite honoratissimæ familiæ & in eâ Eggerdesianorum Civitatis
hujus olim luminum, tum & Rev. Ministerii causa, sed & nostra,
qui rogamus, & vestrâ, qui vestri esse, & mortalitatis recordari
subinde debetis, Corpus exanime horâ primâ in templo Jacobæo
humabitur. Eò frequentes confluite, & funus honorifico comi-
tatu sequimini: Cogitantes illud *Gregorii, M. qui, plus, dicit esse com-
pati ex corde, quam dare.* Exteriora enim largiens, rem extra se-
met ipsum præbet: Qui autem fletum & compassionem proxi-
mo tribuit, ei etiam aliquid de semet ipso dat. Itafacite, per-
suali verè dixisse eundem *Gregorium: Feliciter quis in alterius
funere medicando studium locat, quod in suo ador-
mando remedium ferat.*

P. P. Rostochii Sub Sigillo Rectoratus d. 6. Februarii,
Anno M. DC. XCIV.

Vica ho

parentibus *piè defunctus* noster prognatus. Successit mo
 regeneratione felicitas, per cuius lavacrum, coelis inscripte
 mine, in Corpus Christi transivit, societatemq; Ecclesiæ, q
 credimus, & profitemur unius, sanctæ, Catholicæ, atq; inde
 tiosissimo AGNI, quem adorant Angeli, sanguine purgatus
 nioris illius regenerationis ex aqua & Spiritu fructus percep
 effabiles. Ingenii felicitate & bonitate ad optima quæq;
 fertim ad Studia propensus, à Parentibus suis optimo
 Præceptorum institutioni privatim, & in Scholis trivi
 tum hic Rostochii, tum Stralesundii fuit comm
 sub quibus usque adeo profecit, ut iactis primis bon
 artium, & literarum fundamentis ad scholas Regias s. Acad
 as, Consilio & svasu suorum ad benè captorum studiorum
 tinuationem se conferret. Missus primò ad Acade
Wittenbergensem celeberrimam, & B. Lutheri Scholam
 1672. Abs Acutissimo quondam Theologo Dn. D. Mei
 Profess. Theologo Ordin. &c. hospitio & informatione ex
 est, quo Præside & in Theologicis sub abiturum solenniter disp
 Tenuit autem, & aluit ipsum hæc Academia Orthodoxa bier
 cum dimidio, donec à Parentibus revocaretur, qui sedem rei
 fortunaram suarum jam hic Rostochii fixerant. Redux no
 ctus penitus se addicere cœpit divinarum literarum, &
 Religionis studiis, quod Parentum, & suo consilio, his
 dum consecrasset. E Theologia Professores regiam a
 cta penetralia viam publicè illi commonstrabant *Maxim*
rendi & Excellentissimi p. m. viri de Academia & Eccle
 stra optimè meriti *Henricus Müllerus*, & *Michael Cobabus*, pr
 Eundem confirmabat Celeberrimus AUGUSTUS VARE
 Orthodoxæ Religionis propugnator, & Philologus incom pa
 Præceptor quondam & noster fidelissimus; quo Docto
 integrum biennium *Collegium universale Theologicum, Biblicum*
maticum, Positivum & Elencticum, Historicum deniq;
eleasticum, incomparabili ardore animi continuavit, &
 ter intra biennium absolvit. Eodemque Venerando. Præs
 1674. publicè in Cap. XII. & XIII. *Deuteronom.* Disputat
 habuit. Hinc in Academiam Regiam *Hafniensem* Dano

) 3

